

Kindahus

Vi står nu vid ruinerna efter borgen Kindahus, som när det anlades i mitten av 1200-talet var Sveriges sydligaste och enda fäste mot det danska Halland.

Kindahus var en stor anläggning med tredubbel försvarslinje av vallar och gravar, med stora, djupa skogar mot Danmark. Det var en i det närmaste fyrkantig anläggning med 100 respektive 150 meters sida med huvudfronten riktad mot öster.

Den yttre vallen hade ett flankeringstorn med ett kärnfäste beläget på en platå i nordvästra hörnet av anläggningen. Här finns lämningar av flera byggnader, bland annat ett stenhus och sannolikt varit någon form av av torn. Men huvudfästet var möjligen byggt av trä.

Fästningen omtalas första gången i början av 1300-talet då borgen belägrades av en dansk här under brödrafejden mellan Birger Magnusson och hertigarna Erik och Valdemar.

Borgen kom senare att belägras och ödeläggas flera gånger.

I den så kallade Karlskrönikan från mitten av 1400-talet berättas att Karl Knutsson Bonde under sin eriksgata beordrade att fästningen åter skulle sättas i stånd. Kort därpå belägrade danska trupper under ledning av marsken Claus_Rønnow fästningen.

Fästet kan slutligen ha förstörts vid ett danskt anfall i början av 1500-talet, troligen samtidigt som borgen Öresten brändes. Vid samma tid intogs även Elfsborg.